

De filosofie van het voeren

Inhoudsopgave van dit hoofdstuk:

Het algehele beeld	10
Hoe voeding in de Natuur er uit zou zien...	13
Enkele bekende problemen...	14
Vleesbronnen	15
Plantaardige bronnen	15
Graan producten	16
Rauw of gekookt?	17
Toevoegingen – goede en slechte	18
Zorgen dat de hond voldoende krijgt van alles wat hij nodig heeft	19

Het algehele beeld

Door het domesticatieproces is de buitenkant van onze honden nogal drastisch veranderd maar hun spijsverteringstelsel is nog steeds hetzelfde als dat van hun voorvader de wolf. Recente genetische studies hebben zelfs tot de conclusie geleid dat de wolf en de hond tot een en dezelfde soort behoren!

De wolf is een carnivoor; daarom is de hond een carnivoor. Carnivoren geven de voorkeur aan **rauw vlees als hun voornaamste voedselbron**. Ze doen het niet goed zonder vlees en het wordt zeker niet gekookt! De meeste carnivoren eten plantaardig voedsel zoals fruit, bessen, groente, gewassen enz. als aanvulling, maar de voornaamste bron is de maaginhoud van hun prooi. Hoewel wolven/honden gedurende een bepaalde tijd in leven kunnen blijven op een puur vegetarische voeding (als dat alles is wat ze kunnen vinden), kunnen ze hun lichaamsfuncties niet goed onderhouden en optimaal gezond blijven zonder een behoorlijke hoeveelheid rauw vlees. Er is goede wetenschappelijke documentatie over minimaal 30 bekende eiwitten die in rauw vlees aanwezig zijn en die net zo essentieel zijn voor honden als vitamines voor mensen (en dat

is alleen nog maar wat men tot nu toe ontdekt heeft), maar al deze eiwitten worden vernietigd wanneer ze verhit worden. Geen van ze is ooit aangetroffen in welke vegetarische voedselbron dan ook. (Deze eiwitten worden "missing links" genoemd in **Ed Dorosz: "Let's Cook for Our Dog"**)

Wetenschappelijke onderzoeken die door mensen gedaan worden, leveren slechts beperkte informatie op ondanks alle moeite die gedaan wordt en fondsen die beschikbaar zijn. Geen enkele wetenschapper kan vragen beantwoorden die niet gesteld worden. Alleen door analyse kunnen we vinden wat we zoeken. We zijn niet in staat om iets te vinden, waarvan we het bestaan niet kennen – behalve in die uitzonderlijke gevallen wanneer er iets nieuws ontdekt wordt. Het kost kapitalen om dergelijke ontdekkingen verder te onderzoeken en het werk dat daarvoor verricht moet worden, gaat veel verder dan een standaard analyse.

De consequentie hiervan is dat geen enkel mens precies weet wat jouw hond nodig heeft op het gebied van voeding. Elke producent van hondenvoer die claimt dat "dit voer ALLES bevat wat een hond nodig heeft" gaat voorbij aan de waarheid. Er is geen enkele manier waarop een ongoddelijke mens dit kan weten.

Er is voor ons slechts één relevante leidraad om te leren wat we wel en niet kunnen voeren en dat is wat Moeder Natuur een wolf in het wild zou voeren. De enige verantwoordelijke manier om de taak van gezonde, natuurlijke voeding voor je hond aan te pakken is een poging om deze standaard in de praktijk zo dicht mogelijk te benaderen. Gelukkig is hier veel kennis over, we hebben daarom een goede basis voor het nemen van goede beslissingen.

Een waarschuwend woord: veel mensen denken dat honden zich aangepast hebben aan de voeding die wij aan hen geven omdat ze al zo lang gedomesticeerd zijn (waarschijnlijk ongeveer 10-20.000 jaar). Hier volgen enkele sterke punten waarom dit geclassificeerd kan worden als een belachelijke hypothese die simpelweg niet waar kan zijn:

- ◆ Pas in de laatste eeuwen is er sprake van een serieuze domesticatie met opzettelijke manipulaties. Daarvoor was er een relatie die gebaseerd was op gezamenlijke bewoning van hetzelfde gebied zonder dat de mens systematisch bezig was om de aard van de hond te veranderen.
- ◆ Tot op heden is niemand er in geslaagd om enig verschil aan te tonen in de enzymatische chemie van de maag van de wolf en die van de hond. De stelling dat er biologische verschillen zijn, kan daarom op geen enkele manier ondersteund worden. Er is daarentegen wel veel bewijsmateriaal

voor het feit dat de genetische verscheidenheid tussen honden onderling groter is dan het verschil tussen onwillekeurig welk ras en de wolf.

- ◆ De mensheid heeft minstens 150.000 jaar geprobeerd om zich aan te passen aan de levensstijl van een jager – tien keer langer dan de serieuze ontwikkeling van de relatie tussen mens en hond. We zijn nog steeds niet goed in staat om rauw vlees te verteren...
- ◆ Modern hondenvoer bestaat nog geen 50 jaar. Daarvoor kregen honden meestal voeding die behoorlijk dicht bij hun natuurlijke voeding zat. Dat zijn ongeveer 25 generaties honden (maximaal, er vanuit gaande dat de meeste teven gedekt worden wanneer ze twee jaar oud zijn). Genetische veranderingen in de ingewikkelde chemie van het spijsverteringsproces zijn nog nooit waargenomen bij welke diersoort dan ook in zo'n korte tijdspanne.
- ◆ Moeder Natuur heeft er ongeveer 15.000.000 jaar over gedaan om de wolf te ontwikkelen uit zijn voorouders. Dat is ongeveer 10 keer zo lang als ze er over gedaan heeft om de mens te ontwikkelen ... dat verdient wel enig respect.

Helaas heeft de wolf een slechte reputatie gekregen. Dat komt omdat hij een economische *concurrent* van de mens geworden is, niet zijn vijand. We hebben op grote schaal wolven afgemaakt tot op het punt dat hij in meer dan 90% van zijn natuurlijke leefomgeving uitgeroeid is, alleen maar omdat de boeren zijn natuurlijke prooi vervangen door gedomesticeerde dieren en er op stonden dat hun dieren geslacht zouden worden voor *menselijke* consumptie, en niet als alternatief voer voor wolven zouden dienen.

Wolven zijn niet vals of bloeddorstig. Het zijn gewoon natuurlijke carnivoren die zich ontwikkeld hebben tot een heel succesvolle soort – waarvan de rechten op een aangrijpende manier geschonden zijn door de hebzucht van de mens. Waar het op neer komt is dat juist de mens buitengewoon superieur is aan de wolf op het gebied van valsheid, bloeddorstigheid en het gebruik van slechte zaken om te doden en schade aan te richten, alleen maar om *controle* te kunnen blijven uitoefenen – een doel dat nooit op de agenda van de wolf heeft gestaan.

[Terug naar het begin van deze sectie](#)

[Terug naar het begin van dit hoofdstuk](#)

[Terug naar Inhoudsopgave](#)

Hoe voeding in de Natuur er uit zou zien...

Over het algemeen zijn herbivoren de belangrijkste prooidieren van een wolf, zelden een andere carnivoor. Ik heb schapen geslacht die ongeveer het volgende opleverden:

- 15% botten (inclusief hoeven en schedel)
- 20% vet
- 10% huid en pezen
- 35% spiervlees
- 15% organen, inclusief longen en strot
- 5% maaginhoud en darminhoud.

Dit zal ongeveer hetzelfde zijn bij andere mogelijke prooidieren zoals konijnen, muizen, herten enz. hoewel er waarschijnlijk wel minder vet aan een wild dier zal zitten...

Wat als eerste gegeten wordt van een herbivoor zijn de ingewanden inclusief de maag en zijn inhoud. De maag van een herbivoor is ontworpen om plantaardig voedsel te verwerken. De maaginhoud van een herbivoor bestaat voornamelijk uit voorverteerde plantaardige vezels en granen. De maag van de hond is ontworpen om **rauw** vlees en orgaanvlees te verwerken als het belangrijkste rauwe materiaal. Hij is eigenlijk niet goed in het verteren van planten, maar toch is hij ook behoorlijk afhankelijk van plantaardig voedsel. Door de plantaardige inhoud van de maag van een herbivoor te eten, krijgt de wolf ook de enzymen uit die maag binnen, die bestemd waren om het voedsel te verteren. Deze enzymen zijn een belangrijk supplement om het plantaardige materiaal efficiënt te kunnen verteren.

Wanneer de wolf de buik van zijn prooidier gegeten heeft, zal hij daarna, misschien enkele dagen later, beginnen met het spiervlees. Spiervlees vormt het grootste deel van de voeding, per gewicht en per volume. Hoewel het misschien niet meer geschikt is voor menselijke consumptie wanneer het gegeten wordt, hebben wolven/honden geen problemen met de natuurlijke bacteriën die vlees laten bederven. De natuurlijke pH waarde in hun maag is zo laag dat al die micro organismen gedood worden. De natuurlijke pH waarde in de maag van een mens is veel dichterbij neutraal en daar zouden ze wel ziekte kunnen veroorzaken.

Tijdens het eten van het spiervlees eet de wolf ook een aanzienlijke hoeveelheid botten, vooral kleinere botten en gewrichten met kraakbeen.

....

